

Studentertale 2022

[Exordium]

Kære forældre og familiemedlemmer,

Kære lærere og andet personale,

- og vigtigst af alt -

Kære studenter...

Stort tillykke!

Det er en stor ære at få lov til at holde årets studentertale for jer alle og årets studenter.

For os har det været nogle gode, hårde, sjove, svære, men helt sikkert også værdifulde 3 år - for andre 2 år - måske endda 4 for nogle.

Jeg kan ikke helt komme i tanke om noget, der kan sammenlignes med ens gymnasietid. Fra man første gang træder ind ad dørene - nervøs, men spændt på, hvad der venter - og til man nu forlader dem én sidste gang - nervøs, men spændt på, hvad der venter.

Jeg har selv drømt meget - måske for meget - om at nå til netop denne dag, få huen på og bare komme væk herfra. Men jeg synes nu, at det måske er en meget god idé at...

Stoppe op. Se sig omkring. Og se tilbage, en sidste gang, før man ræser ud i livet.

[Corpus]

I dag er en anderledes dag. Forventningsfuld. Håbeful. Bittersød. Vi er både ved en ende og en begyndelse. Et årelangt gymnasieliv, der bag larmen fra studentertidens ekstase, rinder tøvende sikkert ud.

Vi har knyttet tætte bånd gennem gymnasietiden. Med hinanden, og med lærere. Nogle af os kommer til at se hinanden igen, og så er der andre vi aldrig kommer til at se efter i dag, *heldigvis*.

Vi har alle været igennem uger med flere moduler end, man har lyst til at være til - takket være dansklæreren - og uger med flere afleveringer end, der er dage - takket være matematiklæreren.

Når det så er sagt, forlader vi dog dannelsesrejsen med både spænding og stor begejstring. Man kan ikke helt reducere gymnasiet til et enkelt øjeblik, et enkelt corona-tilfælde, og hverken et 12-tal eller 02 kan opsummere årene.

I mødet med hinanden har vi lært meget - på tværs af klasser, årgange, men også kulturer.

På Høje-Taastrup Gymnasium har der været højt til loftet, og der har været plads til alle. For os har det været et gymnasie, som har bakket op om os og bidraget til en ret så fremtrædende

- men sommetider glemt i medierne - samfundstendens, nemlig unge med anden etnisk baggrund, der brillerer og præsterer og kæmper for deres uddannelse. Ja, som her, men også senere på de videregående uddannelser.

Er det ikke fantastisk?

Det kan man godt være stolt af.

Der er mange, vi kan takke for, at vi er nået hertil. Forældre, søskende, venner, men jeg vil især gerne takke gymnasiets lærere.

De, der ihærdigt kæmpede for at proppe pensum ned i hovederne på os, så vi i dag kan være stolte over vores huer.

De, der både med sympati, men også med ros og anerkendelse, har støttet os som elever.

Og de, der aldrig *heelt* gav op på os.

Tusind tak.

Vi har noget at være stolte af. Vi overlevede gymnasiet - om det så var sovende igennem Google Meet, er ikke så vigtigt. For, vi nåede alligevel alle sammen over målstregen.

Og den hue - omend den er rød eller blå - er *dit* bevis på *dit* hårde arbejde. Og *du* skal være stolt, og *du* skal være rigtig glad.

For, vi er vokset op i en tid, hvor det handler om at præstere og få høje karakterer. Man er gennem gymnasiet blevet konfronteret med tårnhøje forventninger på alle fronter: familie, venner, lærere, og, ja, en selv.

Men jeg synes, at det er på tide at... stoppe op. Se sig omkring.

[Peroratio]

Du skal ikke ville det hele.

Du er kun en enkelt del.

Du ejer en verden i verden.

Dén skal du gøre hel.

*Een eneste vej skal du vælge,
og være identisk med dén.*

De andre veje må vente.

Selvom vi nu drager ud på hver vores vej i livet, så husk på, at vi tog samme vej hertil.

Jeg håber,

at I fortsat vil nedbryde stereotyper og forældede, smuldrende samfundsnormer, som ikke bare begrænser og bebrejder, men ligeledes udskammer.

Og at I fortsat vil tillade jer selv at drømme stort, holde hovedet højt og bevæge jer beslutsomt ind ad de døre, som I har kæmpet for at åbne op for med studentehuen.

At I vil holde *fast* i *drømmene* og undervejs holde *fast* i de mennesker, der har troet på *jer* og har hjulpet *jer* gennem gymnasieårene.

Endnu engang tak for, at jeg måtte holde årets studentertale, og **stort** tillykke til alle os, som ikke *længere* er *elever*, men *studenter* fra Høje-Taastrup Gymnasium.